

490 Nasıl Ölürem Yar

– Necmi Yaprak · 04 Temmuz 2011

Bu gece yine sessizliğe büründümHer zaman olduğu gibi seni düşündüm
Seni düşündüm yar

İlk gördüğüm günden beri nasıl sevmişsem
Bir gram bile eksilmedi yüreğimdeki ateşin
Yıllar alabildiğince yüklese de dertlerini
Hiç umursamadım
Çünkü kahrımı çeken var
Senin yaptıklarının yanında
Her defasında gözlerimde büyüdün
Ben ise hep küçüldüm
Hep küçüldüm yar

İyi olmak zorundamısın bu kadar
Bu kadar yükün altından nasıl kalkarım
Duysun cümle alem
Senin aşkını nasıl saklarım
Senin için dünyayı yakarım
İnan bana yakarım yar

Aklım ermese de dünyanın işine
Ne zaman yüreğim yalnızlığa itilse
Hep sen yetiştin
Teselli verdin
Ne olur biraz sabretsene değişinle
Arkama bakmadan yürüdüm
Hiç emeklemeden yürürdüm gitti
Dünyayı yürüdüm yar

Eğer sen olmasaydın sürünürdüm
Bırak adam olmayı
İnsanlıktan uzak yerlerde
Ya da bir çöplükte çürürdüm
Çürürdüm yar

Hani derler ya tutunacak son dalım diye
Şarkılarda geçen
Sen benim ömrümü geçirdin
Yok ki helallik istemeye yüzüm
Yalvarsam, yakarsam
Yetmez ömrüm
Ömrüm yetmez yar

Sana bir itirafta bulunayım mı
Çoğu insanın dert diye sızlandığı
Sabredemeyip ağladığı
Saçını başını ağarttığı
Dertlere bile güldürdün
Bazıları beni çözemediler
Çoğu da bana deli dediler
İnsan denilen mahluk dertlere güler mi
Ne hikmetse güldüm
Güldüm işte
Hep senin yüzünden
Güldüm yar

Sen benim ıssızlığım
Sen benim yalnızlığım
Gökteki yıldızım
Yerdeki alın yazım
Dalımda yaprağım
Soframda ki bereket
Geleceğimin tarlası
Ağılımda sürüm
Sürüm oldun yar...

Şimdi boy boy
Saçlarına, yüzlerine baktıkça
Her birinde senin aynan var
Onlar da bizim gibi mutlu olmadıkça
Gözümle görmeden
Nasıl ölürüm
Nasıl ölürüm yar...

04.07.2011